

[Industriministeren]

prioriteret hensynet til erhvervslivets udvikling højt. De væsentligste resultater – set fra industriens side – af den økonomiske politik har været halveringen af pris- og lønstigningerne, faldet i renteniveauet og fastholdelsen af kronekursen.

Den nødvendige forbedring af industriens konkurrenceevne kan imidlertid ikke sikres alene gennem den generelle økonomiske politik. Det er samtidig nødvendigt at føre en industripolitik, der også på anden måde kan påvirke industriens konkurrenceevne og vækstvilkår i positiv retning og derved fremme udbygningen af dansk industri og af de øvrige erhverv, der er afhængige af industriens udvikling.

De områder, hvor der er behov for en særlig indsats, ændres til stadighed som følge af den udvikling, der finder sted i erhvervslivet selv og i de generelle økonomiske vilkår, det arbejder under. Indsatsen må tilpasses i takt hermed.

Som kompensation for den høje rente har industriministeriet gennem årene iværksat og udbygget forskellige anlægsfinansieringsordninger, hvorved offentlige midler stilles til rådighed for virksomhederne i form af især lavtforrentede lån. Disse ordninger var nødvendige for at holde investeringerne i industrien på blot et minimalt niveau.

Faldet i den gennemsnitlige markedsrente har gradvis formindsket fordelene ved disse låneordninger, og en fortsat gunstig udvikling i renteniveauet vil yderligere reducere disse lånemidlers betydning. Hertil kommer, at adgangen til risikovillig kapital gennem andre kanaler er blevet langt lettere end tidligere.

Det er derfor regeringens opfattelse, at finansieringsvilkårene for anlægsinvesteringer ikke længere er erhvervenes væsentligste problem, og at den erhvervspolitiske indsats, som kan finansieres over statsbudgettet, i langt højere grad bør gå ud på at styrke virksomhedernes eksportbestrebelse og at højne deres teknologiske niveau, så der herigennem skabes grundlag for en konkurrencedygtig produktion til gavn for beskæftigelsen, betalingsbalancen og statsbudgettet.

Dette er baggrunden for den omprioritering inden for industriministeriets erhvervsfremmebevillinger, som blev påbegyndt med finansloven for 1983 og fulgt op med finansloven for 1984. Den linje, som her blev lagt,

ønsker regeringen fulgt op i den kommende tid med en kraftig opprioritering af teknologipolitikken med hovedvægt i første omgang på informationsteknologien.

Samtidig lægges der vægt på at opretholde det bedst mulige bevillingsgrundlag for at støtte erhvervenes eksportbestrebelse gennem eksportfremmerådets virksomhed og at modernisere vilkårene for støtte til projekt- og systemeksport. Bl.a. vil cirkulæret om offentlige styrelses deltagelse i eksportforretninger blive revideret i nær fremtid.

Dette års industripolitiske redegørelse vil i særlig grad beskæftige sig med teknologipolitikken og det forslag til et teknologisk udviklingsprogram, som teknologirådet præsenterede i december 1983, og som jeg med følgeskrivelse af 15. december 1983 oversendte til folketingets medlemmer.

2. Teknologipolitikken

Indsatsen på det teknologiske område blev som bekendt udbygget væsentligt i løbet af 1970'erne ud fra erkendelsen af, at teknologisk fornyelse og tilpasning er et afgørende konkurrenceelement for dansk industri.

Det danske omkostningsniveau er højere end de fleste andre landes. Dansk industris konkurrenceevne afhænger derfor i særlig grad af effektiviteten i produktionen og produkternes egenskaber såsom kvalitet og pålidelighed, specialisering og kundetilpasning. En nærmere analyse af udviklingen i eksporten viser klart, at de gunstige udviklingsmuligheder for dansk industri gennem 70'erne har været at finde inden for specialiserede, højt forarbejdede produkter på forbrugs- og investeringsområdet. En konkurrencedygtig produktion på disse områder kan kun fastholdes og udbygges gennem anvendelse af avanceret teknologi i produktionsprocessen og gennem anvendelse af avanceret teknologi i produkterne.

Hertil kommer, at størstedelen af det danske erhvervsliv består af små og mellemstore virksomheder, som overladt til sig selv og uden en vis organiseret fællesindsats ikke vil magte at følge med i den teknologiske udvikling og gennemføre den nødvendige omstilling. En veludbygget teknologisk infrastruktur er derfor en forudsætning for, at dansk erhvervsliv kan styrke sin konkurrenceevne, på samme måde som et veludbygget trans-